KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 6 februari 1995 door de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1992 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen", heeft op 10 februari 1995 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, tweede lid, dat bij de wet van 15 oktober 1991 is ingevoegd in de gecoördineerde wetten op de Raad van State, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

> "De hoogdringendheid van dit advies is te wijten aan het feit dat de artikels van het ontwerp-besluit die betrekking hebben op het wijzigen van het subsidieerbaar percentage, uitwerking hebben met ingang vanaf 1 januari 1994. Deze terugwerkende kracht is nodig omdat het besluit :
>
> 1) de subsidieregeling voor milieu- en natuurverenigingen zo snel mogelijk moet rechtzetten;
>
> 2) deze subsidies noodzakelijk zijn voor de werking van verenigingen en het bijgevolg niet past om de 80-50 regel voor het lopende jaar 1994 nog toe te passen.
>
> Het gewijzigde besluit zou dan ook vóór 1 april van dit jaar moeten definitief goedgekeurd zijn vermits de saldi-berekening van de subsidies vanaf 1 april moet gebeuren door de administratie. Er is dus best rechtszekerheid omtrent de voorwaarden die moeten in acht genomen worden om die saldi te kunnen berekenen".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State

zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*
* *

Aanhef.

1. Het in het eerste lid van de aanhef vermelde artikel 14, § 2, van het decreet van 29 april 1991, dat de Vlaamse regering machtigt bepaalde subsidies te verlenen aan niet-erkende organisaties, vormt niet de rechtgrond voor de ontworpen regeling. Die rechtsgrond wordt wel geboden door artikel 16 van dat decreet van 29 april 1991, welke bepaling de regering opdraagt "nadere regels voor het verlenen, het handhaven en het opheffen van de erkenning en voor de subsidiëring" vast te stellen.

Het eerste lid van de aanhef dient derhalve als volgt te worden geredigeerd :

"Gelet op het decreet van 29 april 1991 tot instelling van een Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en tot vaststelling van de algemene regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, inzonderheid op artikel 16;".

2. Het vijfde tot het elfde lid van de aanhef vervange men als volgt :

"Gelet op het advies van de Raad van State;".

Artikel 6.

1. Dit artikel strekt ertoe vier wijzigingen aan te brengen in artikel 18 van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1992 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, met name :

- het invoegen van een volzin in de bepaling van paragraaf 1, d);

- het toevoegen van een tweede lid aan diezelfde bepaling;

- het invoegen van een paragraaf 1bis; en

- het vervangen van een woord in paragraaf 2.

Gelet op de omvang van die wijzigingen, zou het de leesbaarheid van de ontworpen regeling ten goede komen indien het gehele artikel 18 werd vervangen.

2. Luidens het ontworpen tweede lid van paragraaf 1, d), "(dient) het (in te dienen jaarlijks) verslag ... goedgekeurd te worden binnen een korte termijn (en wordt)

het ... geacht goedgekeurd te zijn indien schriftelijk geen negatief advies gegeven wordt vóór 15 mei, volgend op de datum van indiening van het verslag".

Volgens de gemachtigde van de regering moet die bepaling worden begrepen in die zin dat het de bevoegde minister is die het verslag moet goedkeuren, eensdeels, en dat het "negatief advies" waarvan sprake is, doelt op de weigering van de minister om die goedkeuring te verlenen.

Die bedoeling dient duidelijker tot uiting te worden gebracht in de tekst van het ontwerp, bijvoorbeeld door te bepalen dat de minister vóór 15 mei een beslissing neemt over het ingediende verslag en dat, wanneer op die datum geen beslissing is genomen (of - beter nog - mee-gedeeld), het verslag moet worden geacht stilzwijgend te zijn goedgekeurd.

Artikel 7.

Men redigere dit artikel als volgt :

"Aan artikel 19 van hetzelfde besluit wordt een § 3 toegevoegd, luidend als volgt :

«§ 3. De Vlaamse minister ... (verder zoals in het ontwerp) ...»".

Artikel 8.

Dit artikel strekt ertoe in het besluit van 3 juni 1992 een bepaling op te nemen krachtens welke de verleende subsidies kunnen worden teruggevorderd wanneer de voorwaarden waaronder ze werden verleend niet zouden worden nageleefd.

Luidens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten bepaalt de (federale) wet de algemene bepalingen op de controle inzake het verlenen en het gebruik van subsidies. Krachtens artikel 71, § 1, van diezelfde bijzondere wet zijn, "tot de inwerkingtreding van de wet bedoeld in artikel 50, § 2, ... de vigerende bepalingen betreffende ... de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies ... van overeenkomstige toepassing op de Gemeenschappen en de Gewesten".

Uit die bepalingen van de bijzondere financieringswet en uit de parlementaire voorbereiding ervan blijkt dat het de Gemeenschappen en de Gewesten niet toekomt inzake de controle op het verlenen en het gebruik van subsidies "algemene bepalingen" vast te stellen, doch dat ze alleen bevoegd zijn om "buiten dit wettelijk kader ... in deze materies specifieke regels te bepalen" (memorie van toelichting, Parl. St., Kamer, nr. 635/1 - 88-89, p. 37). Die bevoegdheid om ter zake "specifieke regels" vast te stellen moet - volgens de verklaringen van de Minister van Financiën in de bevoegde Kamercommissie - in die zin worden begrepen dat "de Gemeenschappen en Gewesten die (door de nationale

wetgever vastgestelde) regels (eigenlijk) alleen maar strenger (kunnen) maken (en er) niet (kunnen van) afwijken" (Parl. St., Kamer, nr. 635/18 - 88-89, p. 543).

Luidens artikel 57, eerste lid, 1°, van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, is de toelagetrekker die de voorwaarden niet naleeft waaronder de toelage verleend werd, tot onmiddellijke terugbetaling van de toelage gehouden.

In zoverre het ontworpen artikel 19bis slechts voorziet in de facultatieve (1) terugvordering van de subsidie, is het niet in overeenstemming met de voornoemde bepaling van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. In zoverre de ontworpen bepaling voorziet in de mogelijkheid om het terug te vorderen bedrag te verhogen "met de wettelijke interesten", is ze weliswaar strenger dan de van rechtswege toepasselijke regeling van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit, maar het vaststellen van een dergelijke strengere regeling komt alleen aan de decreetgever toe, en niet aan de regering.

De conclusie uit wat voorafgaat moet dan ook zijn dat artikel 8 uit het ontwerp moet worden weggelaten.

---

(1) Volgens de ontworpen bepaling "kan" bij niet-naleving van de voorwaarden worden overgegaan tot terugvordering.

Nieuw in te voegen artikel.

Men voege vóór de inwerkingtredingsbepaling een nieuw artikel in, luidend als volgt :

"Art. ... Bijlage 2 bij dit besluit wordt opgenomen als bijlage 2 bij het voornoemde besluit van 3 juni 1992".

Artikel 11.

Men schrijve "De Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting" in plaats van "De Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu,".

De kamer was samengesteld uit

de Heren : W. DEROOVER, kamervoorzitter,

D. VERBIEST, staatsraden,
P. LEMMENS,

Mevrouw : F. LIEVENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. CLEMENT, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. W. DEROOVER.